

บทที่ ๓

โครงสร้างและหลักสูตรของนักเรียนนายร้อยตำรวจ

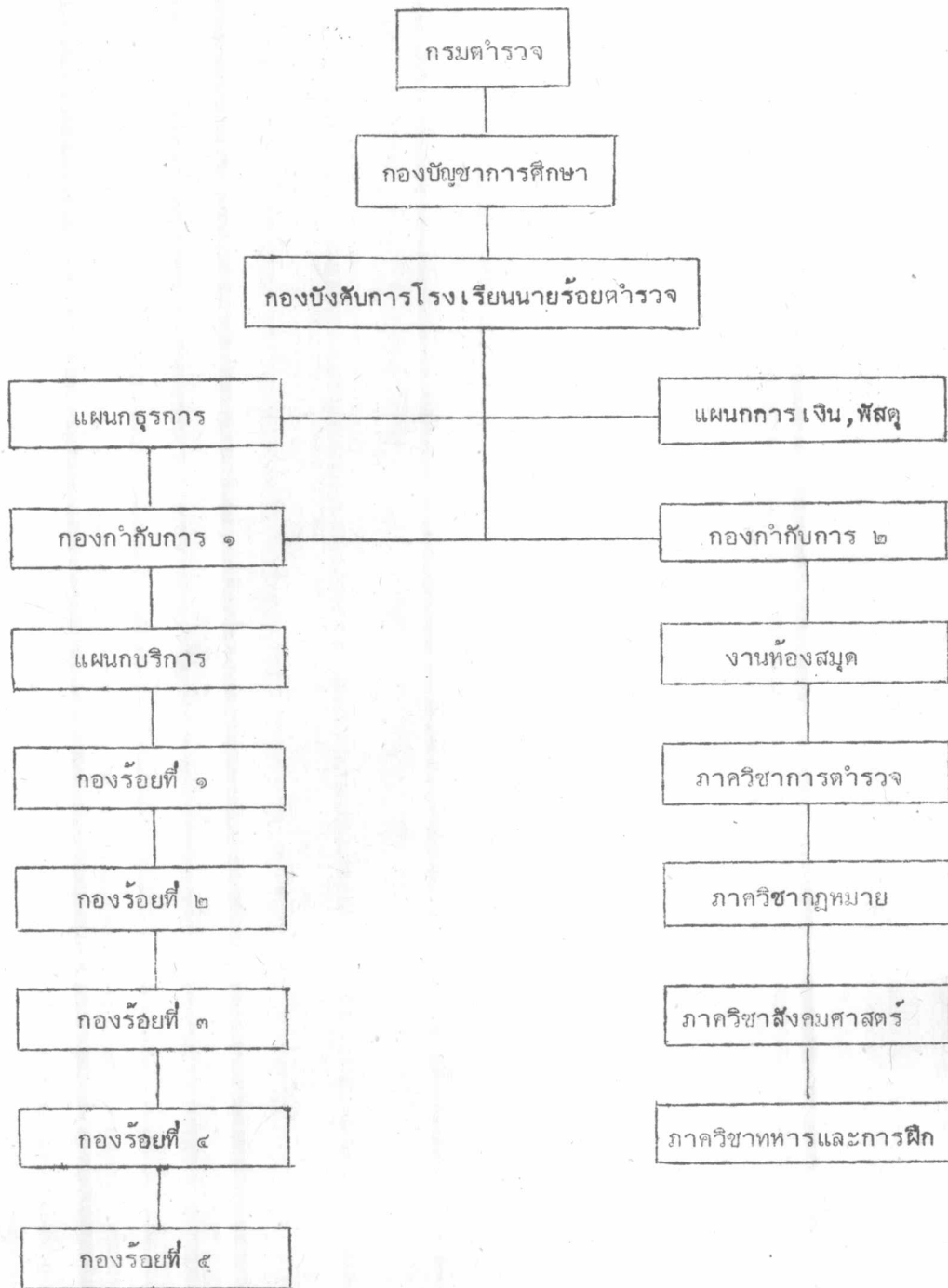
การแบ่งส่วนราชการ

ตามระเบียบกรมตำรวจว่าด้วยการกำหนดหน้าที่การงานในราชการกรมตำรวจ (ฉบับที่ ๑๑) พ.ศ. ๒๕๑๕ ลงวันที่ ๒๙ กันยายน ๒๕๑๕ ได้กำหนดให้การศึกษาตำรวจ ทุกชั้นขึ้นตรงต่อกองบัญชาการศึกษา ซึ่งได้แบ่งโรงเรียนต่าง ๆ ดังนี้

๑. โรงเรียนสืบสวน
๒. โรงเรียนนายร้อยตำรวจ
๓. โรงเรียนนายสิบตำรวจ
๔. โรงเรียนตำรวจนครบาล
๕. โรงเรียนตำรวจภูธร ซึ่งอยู่ตามเขตต่าง ๆ ของประเทศ รวม ๔ โรงเรียน ซึ่งได้แก่โรงเรียนตำรวจภูธร ๑-๔

ตามระเบียบการแบ่งส่วนราชการโรงเรียนนายร้อยตำรวจ^๑ มีโครงสร้าง
ดังนี้

^๑ พระราชกฤษฎีกา แบ่งส่วนราชการกรมตำรวจ กระทรวงมหาดไทย,
ราชกิจจานุเบกษา ๘๘(๒ พฤศจิกายน ๒๕๑๔).

โรงเรียนนายร้อยตำรวจมีฐานะเป็นกองบังคับการ ปี ๒ แผนกที่ขึ้นตรงกับกอง
 บังคับการ คือ แผนกธุรการทำหน้าที่เกี่ยวกับงานสารบรรณ และแผนกการเงินและพัสดุ
 นอกจากนี้ยังมี ๒ กองกำกับการ คือ กองกำกับการ ๑ ทำหน้าที่ปกครองบังคับบัญชานัก-
 เรียนนายร้อยตำรวจ และผู้เข้าอบรมจะเป็นนายตำรวจชั้นสัญญาบัตรมีหน่วยงานขึ้นกับกอง
 กำกับการที่ ๑ แผนก และ ๕ กองร้อย คือ แผนกบริการ ทำหน้าที่เกี่ยวกับงานบริการและ
 สวัสดิการ และกองร้อย ๕-๑ กองร้อย กองร้อย ๑-๔ ทำหน้าที่ควบคุมดูแลนักเรียนนายร้อย
 ตำรวจชั้นปี ๑-๔ ตามลำดับ ส่วนกองร้อยที่ ๕ ทำหน้าที่ปกครองดูแลผู้เข้ารับการฝึกอบรม
 หลักสูตรพิเศษ เป็นหลักสูตรผู้มีวุฒิปริญญาต่าง ๆ ที่จะพิจารณาเป็นนายตำรวจชั้นสัญญาบัตร
 และหลักสูตรเลื่อนฐานะจากจ่าสิบตำรวจ เพื่อพิจารณาเป็นนายตำรวจชั้นสัญญาบัตร

กองกำกับการ ๒ เป็นหน่วยงานที่ทำหน้าที่ทางด้านวิชาการ คือ การเรียน
 การสอน เครื่องช่วยสอน และการวัดผลการศึกษาซึ่งมีหน่วยงานที่ขึ้นต่อกองกำกับการนี้
 คือ งานห้องสมุด ภาควิชาการตำรวจ ภาควิชากฎหมาย ภาควิชาสังคมศาสตร์ ภาควิชา
 ทหารและการฝึก

บุคคลที่มีสิทธิเข้าเป็นนักเรียนนายร้อย

โรงเรียนนายร้อยตำรวจตั้งขึ้นด้วยความมุ่งหมาย เพื่อฝึกสอนอบรมนักเรียน
 นายร้อยตำรวจ ตามระเบียบและหลักสูตรของกรมตำรวจ ซึ่งกำหนดไว้ในระเบียบเมื่อ
 ออกรับราชการเป็นตำรวจชั้นสัญญาบัตร บุคคลที่มีสิทธิเข้าเป็นนักเรียนนายร้อยตำรวจ มี ๔
 ประเภท คือ^๑

๑. นักเรียนที่สำเร็จจากโรงเรียนเตรียมทหาร ซึ่งกรมตำรวจฝากเรียนไว้

^๑ ข้อบังคับโรงเรียนนายร้อยตำรวจสามพราน. บทที่ ๕ ภาค ๑. โรงเรียน
 นายร้อยตำรวจ กรมตำรวจ หน้า ๑

๒. ข้าราชการตำรวจที่สำเร็จจากโรงเรียนนายสิบตำรวจ ตามข้อบังคับของโรงเรียนนายสิบตำรวจ
๓. ข้าราชการตำรวจที่สำเร็จหรือหลักสูตรสำหรับฝึกรวมพลตำรวจ หรือหลักสูตรการฝึกรวมบุคคลที่บรรจุหรือโอนมาเป็นข้าราชการตำรวจที่มิยศจากโรงเรียนพลตำรวจ หรือจากหน่วยงานตำรวจอื่นที่กรมตำรวจส่งให้เปิดการฝึกรวมตามหลักสูตรดังกล่าวได้เป็นพิเศษ ซึ่งสอบคัดเลือกได้ตามระเบียบนี้
๔. บุคคลภายนอก ได้แก่ บุคคลที่มีได้เป็นข้าราชการตำรวจ รวมทั้งข้าราชการตำรวจ นอกจากที่กล่าวไว้ในข้อ (๓) ซึ่งสอบคัดเลือกได้ตามระเบียบนี้

ผู้ที่ได้รับการพิจารณาเข้าเป็นนักเรียนนายร้อยตำรวจแล้วนั้น ใช้คณะกรรมการดำเนินการสอบคัดเลือก เสนอผลบัญชีผลการคัดเลือกต่อผู้บัญชาการการศึกษา เพื่อเสนอกรมตำรวจทราบแล้วให้ผู้กำกับการโรงเรียนนายร้อยตำรวจ รวบรวมหลักสูตรต่างๆ ของผู้สอบคัดเลือกได้ขอบรรจุไปยังกรมตำรวจพร้อมกับนักเรียนที่สำเร็จจากโรงเรียนเตรียมทหาร ซึ่งจากกรมตำรวจฝากเรียนไว้รวมทั้งผู้สำเร็จจากโรงเรียนนายสิบตำรวจ ที่มีสิทธิเข้าศึกษาต่อในโรงเรียนนายร้อยตำรวจด้วย^๑ นักเรียนนายร้อยตำรวจจะได้รับเงินเดือนหรือเบี้ยเลี้ยง และสิ่งของเครื่องใช้ของทางราชการตามอัตราที่กรมตำรวจจ่ายให้^๒

^๑ เรื่องเดียวกัน, หน้า ๗

^๒ เรื่องเดียวกัน, หน้า ๑

การปกครองบังคับบัญชา

โรงเรียนนายร้อยตำรวจมีผู้กำกับการและรองผู้กำกับการ เป็นผู้ปกครองบังคับบัญชาอำนวยการฝึกอบรมนักเรียนนายร้อยตำรวจ ตามระเบียบแบบแผนของกรมตำรวจ มีเจ้าหน้าที่ประจำเพื่อดำเนินกิจการต่าง ๆ ตามระเบียบกรมตำรวจ ภายในกองร้อยมีเจ้าหน้าที่ประจำเพื่อดำเนินกิจการต่าง ๆ ตามระเบียบและอัตราที่ทางกรมกำหนดไว้ แต่ละกองร้อยแบ่งเป็นหมวด แต่ละหมวดมีผู้บังคับหมวดเป็นผู้บังคับบัญชาและทำการฝึกอบรม นอกจากนั้น มีผู้ช่วยผู้บังคับหมวดมีหน้าที่ช่วยเหลือผู้บังคับหมวดในการดูแลความเรียบร้อย และระเบียบวินัยของนักเรียนนายร้อยตำรวจ ซึ่งตามข้อบังคับให้คัดเลือกนักเรียนนายร้อยตำรวจ ชั้นปีที่ ๔ ที่มีคุณสมบัติดังต่อไปนี้ เป็นผู้ช่วยผู้บังคับหมวด

๑. ได้คะแนนรวมสูงตามลำดับในการสอบชั้นปีที่ ๓
๒. ความประพฤติเรียบร้อยและอริยาศยดี
๓. ลักษณะเหมาะสมที่จะเป็นผู้ช่วยผู้บังคับหมวด
๔. สามารถปฏิบัติหน้าที่ในการปกครองบังคับบัญชา
๕. เป็นผู้ได้รับความเห็นชอบจากคณะกรรมการ ซึ่งมีรองผู้กำกับการและผู้บังคับกองร้อยเป็นกรรมการพิจารณาคัดเลือก แล้วเสนอผู้บังคับการเป็นผู้สั่งชี้ขาด โดยผู้ช่วยผู้บังคับหมวดจะได้รับเงินอุดหนุนเดือนละ ๓๐๐ บาท โดยจ่ายจากเงินบำรุงความสุขของโรงเรียนนายร้อยตำรวจ

ในแต่ละชั้นแบ่งเป็นตอน ตอนหนึ่งมีหัวหน้าคอยดูแลบังคับบัญชาให้อยู่ในระเบียบวินัยของโรงเรียนนายร้อยตำรวจที่วางไว้ หัวหน้าตอนให้คัดเลือกจากนักเรียนนายร้อยตำรวจในชั้นนั้น ๆ ที่สอบได้คะแนนรวมสูงตามลำดับในการศึกษาภาคปลาย สำหรับชั้นปีที่ ๑ ในภาคการศึกษาต้น ให้ผู้บังคับกองร้อยที่ ๑ พิจารณาคัดเลือกจากนักเรียนชั้นปีที่ ๑ ที่เหมาะสมแก่การปฏิบัติหน้าที่หัวหน้าตอนเป็นหัวหน้าตอนจนกว่าจะได้มีการสอบภาคการศึกษาต้น ในโอกาสเรียนรวมตอนให้มีหัวหน้าตอน ๑ นาย เป็นผู้รับผิดชอบ หัวหน้าตอนจะได้รับเงิน -

อุดหนุนเดือนละ ๑๐๐ บาท การสั่งแต่งตั้งและสั่งให้พ้นจากตำแหน่งผู้ช่วยผู้บังคับหมวด และหัวหน้าตอนให้ผู้บังคับการศึกษาเป็นผู้สั่ง^๑

หลักสูตรการศึกษา

หลักสูตรโรงเรียนนายร้อยตำรวจ แบ่งเป็น ๔ ชั้น ดังนี้^๒

นักเรียนนายร้อยตำรวจชั้นปีที่ ๑

มีเวลาเรียนรวมทั้งสิ้น ๑,๔๔๐ ชั่วโมง

๑. หมวดวิชากฎหมาย รวม ๒๑๖ ชั่วโมง	
ก. ความรู้เบื้องต้นเกี่ยวกับกฎหมายทั่วไป	๓๖ ชั่วโมง
ข. กฎหมายรัฐธรรมนูญและกฎหมายเลือกตั้ง	๓๖ ชั่วโมง
ค. ประมวลกฎหมายอาญา	๑๐๘ ชั่วโมง
ง. ประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา	๓๖ ชั่วโมง
๒. หมวดวิชาการมตำรวจ รวม ๑๖๒ ชั่วโมง	
ก. ระเบียบการตำรวจเกี่ยวกับคดี	๓๖ ชั่วโมง
ข. ระเบียบการตำรวจไม่เกี่ยวกับคดี	๗๒ ชั่วโมง
ค. การดับเพลิง	๓๖ ชั่วโมง
ง. ยุทธวิธีตำรวจ	๑๘ ชั่วโมง

^๑ เรื่องเดียวกัน, หน้า ๘-๘

^๒ เรื่องเดียวกัน, หน้า ๘

๓. หมวดวิชาทั่วไป รวม ๓๗๘ ชั่วโมง

ก. ภาษาอังกฤษ	๑๐๘ ชั่วโมง
ข. จิตวิทยา	๓๖ ชั่วโมง
ค. ตรรกวิทยา	๓๖ ชั่วโมง
ง. จริยธรรมตำรวจ	๑๘ ชั่วโมง
จ. สังคมวิทยา	๓๖ ชั่วโมง
ฉ. วิชาทหาร	๓๖ ชั่วโมง
ช. แผนที่	๓๖ ชั่วโมง
ซ. งานสารบรรณ	๓๖ ชั่วโมง

๔. หมวดการฝึก รวม ๕๔๐ ชั่วโมง

ก. การฝึกวิชาทหาร	๑๐๘ ชั่วโมง
ข. อาวุธศึกษา	๓๖ ชั่วโมง
ค. พลศึกษาและการต่อสู้ป้องกันตัว	๒๑๖ ชั่วโมง
ง. การยิงปืน (ไม่มีการสอบ)	๗๒ ชั่วโมง
จ. เครื่องยนต์ (ไม่มีการสอบ)	๓๖ ชั่วโมง
ฉ. การฝึกหัดขับรถ (ไม่มีการสอบ)	๗๒ ชั่วโมง
ช. การฝึกภาคสนาม (ไม่มีการสอบ)	

๕. เวลาสำหรับผู้บังคับบัญชา รวม ๑๔๔ ชั่วโมง

นักเรียนนายร้อยตำรวจชั้นปีที่ ๒

มีเวลาเรียนรวมทั้งสิ้น ๑,๔๔๐ ชั่วโมง

๑. หมวดวิชากฎหมายรวม ๓๐๖ ชั่วโมง	
ก. ประมวลกฎหมายอาญา	๑๐๘ ชั่วโมง
ข. ประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา	๗๒ ชั่วโมง
ค. กฎหมายว่าด้วยพยานหลักฐาน	๓๖ ชั่วโมง
ง. กฎหมายปกครอง	๕๔ ชั่วโมง
จ. กฎหมายว่าด้วยธรรมนูญศาล	๓๖ ชั่วโมง
๒. หมวดวิชาการตำรวจ รวม ๒๘๘ ชั่วโมง	
ก. ระเบียบการตำรวจเกี่ยวกับคดี	๗๒ ชั่วโมง
ข. ระเบียบการตำรวจไม่เกี่ยวกับคดี	๗๒ ชั่วโมง
ค. การถ่ายรูปในหน้าที่ตำรวจ	๑๘ ชั่วโมง
ง. การทะเบียนประวัติอาชญากรรม	๓๖ ชั่วโมง
จ. การสื่อสารในหน้าที่ตำรวจ	๑๘ ชั่วโมง
ฉ. การตรวจท้องที่	๓๖ ชั่วโมง
ช. การพิมพ์ลายนิ้วมือ	๓๖ ชั่วโมง
๓. หมวดวิชาทั่วไป รวม ๒๗๐ ชั่วโมง	
ก. ภาษาอังกฤษ	๑๐๘ ชั่วโมง
ข. จิตวิทยา	๓๖ ชั่วโมง
ค. จริยธรรม	๑๘ ชั่วโมง
ง. สังคมวิทยา	๓๖ ชั่วโมง
จ. วิชาทหาร	๓๖ ชั่วโมง
ฉ. แผนที่	๓๖ ชั่วโมง

๔. หมวดการฝึก รวม ๔๓๒ ชั่วโมง

ก. การฝึกวิชาทหาร	๑๐๘ ชั่วโมง
ข. อาวุธศึกษา	๓๖ ชั่วโมง
ค. พลศึกษาและการต่อสู้ป้องกันตัว	๒๑๖ ชั่วโมง
ง. การยิงปืน (ไม่มีการสอบ)	๗๒ ชั่วโมง
จ. การฝึกภาคสนาม (ไม่มีการสอบ)	

๕. เวลาสำหรับผู้บังคับบัญชา รวม ๑๔๔ ชั่วโมง

นักเรียนนายร้อยตำรวจชั้นปีที่ ๓

มีเวลาเรียนรวมทั้งสิ้น ๑,๔๔๐ ชั่วโมง

๑. หมวดวิชากฎหมาย รวม ๒๕๒ ชั่วโมง

ก. ประมวลกฎหมายอาญา	๗๒ ชั่วโมง
ข. ประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา
พระราชบัญญัติจัดตั้งศาลแขวง และวิธี
พิจารณาความอาญาในศาลแขวง และ
พระราชบัญญัติวิธีพิจารณาคดีเด็กและเยาวชน	๗๒ ชั่วโมง
ค. กฎหมายว่าด้วยพยานหลักฐาน	๓๖ ชั่วโมง
ง. พระราชบัญญัติที่กำหนดโทษทางอาญา	๓๖ ชั่วโมง
จ. ประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์	๓๖ ชั่วโมง

๒. หมวดวิชาการตำราจ รวม ๔๓๒ ชั่วโมง
ก. การบริหารงานตำราจ	๓๖ ชั่วโมง
ข. ระเบียบการตำราจเกี่ยวกับคดี	๗๒ ชั่วโมง
ค. ระเบียบการตำราจไม่เกี่ยวกับคดี	๓๖ ชั่วโมง
ง. การสืบสวนคดีอาญา	๗๒ ชั่วโมง
จ. การพิสูจน์หลักฐาน	๑๐๘ ชั่วโมง
ฉ. หลักการสอบสวนคดีอาญา	๗๒ ชั่วโมง
ช. อาชญาริทยาและทัณฑวิทยา	๓๖ ชั่วโมง
๓. หมวดวิชาทั่วไป รวม ๒๕๒ ชั่วโมง
ก. ภาษาอังกฤษ	๑๐๘ ชั่วโมง
ข. มนุษยสัมพันธ์	๑๘ ชั่วโมง
ค. วิชาทหาร	๓๖ ชั่วโมง
ง. การวิจัยและทำบทความประจำภาค	๗๒ ชั่วโมง
จ. จริยธรรม	๑๘ ชั่วโมง
๔. หมวดการฝึก รวม ๔๓๒ ชั่วโมง
ก. การฝึกวิชาทหาร	๑๐๘ ชั่วโมง
ข. อาวุธศึกษา	๓๖ ชั่วโมง
ค. พลศึกษาและการต่อสู้ป้องกันตัว	๒๑๖ ชั่วโมง
ง. การยิงปืน (ไม่มีการสอบ)	๗๒ ชั่วโมง
จ. การฝึกหัดราชการ (ไม่มีการสอบ)	
ฉ. การฝึกภาคสนาม (ไม่มีการสอบ)	
๕. เวลาสำหรับผู้บังคับบัญชา รวม ๗๒ ชั่วโมง

นักเรียนนายร้อยตำรวจชั้นปีที่ ๔

มีเวลาเรียนรวมทั้งสิ้น ๑,๒๘๐ ชั่วโมง

๑. หมวดวิชากฎหมาย รวม ๑๙๖ ชั่วโมง

ก. พระราชบัญญัติที่กำหนดโทษทางอาญา	๙๖ ชั่วโมง
ข. กฎหมายระหว่างประเทศ	๖๔ ชั่วโมง
ค. ประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์	๓๖ ชั่วโมง

๒. หมวดวิชาการตำรวจ รวม ๓๖๔ ชั่วโมง

ก. การบริหารงานตำรวจ	๓๖ ชั่วโมง
ข. หลักการสอบสวนคดีอาญา	๖๔ ชั่วโมง
ค. นิติเวชวิทยา	๖๔ ชั่วโมง
ง. ยุทธวิธีตำรวจ	๑๔ ชั่วโมง
จ. การจราจร	๖๔ ชั่วโมง
ฉ. การควบคุมเด็กและเยาวชน	๒๔ ชั่วโมง
ช. การควบคุมแหล่งอบายมุข	๒๔ ชั่วโมง
ซ. การประชาสัมพันธ์ในหน้าที่ตำรวจ	๑๔ ชั่วโมง
ฌ. การต่อต้านการก่อการร้าย (ไม่มีการสอบ)	๙๖ ชั่วโมง

๓. หมวดวิชาทั่วไป รวม ๒๗๐ ชั่วโมง

ก. ภาษาอังกฤษ	๙๖ ชั่วโมง
ข. จริยธรรม	๑๔ ชั่วโมง
ค. ประมุขศิลป์	๒๔ ชั่วโมง
ง. สถิติ	๓๖ ชั่วโมง
จ. การวิจัยและการทำบทความประจำภาค	๒๔ ชั่วโมง
ฉ. บรรยายพิเศษ (ไม่มีการสอบ)	๒๔ ชั่วโมง

๔. หมวดการฝึก รวม ๓๗๔ ชั่วโมง

ก. การฝึกวิชาทหาร	๔๒ ชั่วโมง
ข. อาวุธศึกษา	๓๒ ชั่วโมง
ค. พลศึกษาและการต่อสู้ป้องกันตัว	๑๔๔ ชั่วโมง
ง. การยิงปืน (ไม่มีการสอบ)	๖๔ ชั่วโมง
จ. การฝึกหัดขี่ม้า (ไม่มีการสอบ)	๒๘ ชั่วโมง
ฉ. มารยาทสังคม (ไม่มีการสอบ)	๑๔ ชั่วโมง
ช. การฝึกหัดราชการ (ไม่มีการสอบ)	

๕. เวลาสำหรับผู้บังคับบัญชา รวม ๗๒ ชั่วโมง

ระเบียบการสอบการสอบประจำภาคแบ่งเป็นดังนี้^๑

๑. การสอบความรู้นักเรียนนายร้อยตำรวจ แบ่งเป็น ๒ ภาค การสอบภาคความรู้ภาคการศึกษาต้น ให้กองบัญชาการศึกษาดำเนินการดำเนินการสอบ ส่วนการสอบความรู้ประจำภาคการศึกษาปลายให้กรมตำรวจแต่งตั้งกรรมการดำเนินการสอบ นอกจากนั้นอาจจะมีการสอบความรู้ระหว่างปี ซึ่งถ้าครูอาจารย์วิชาใดประสงค์จะให้สอบก็ให้ทำได้ในกรณีที่ให้ครู อาจารย์ประจำวิชานั้น ๆ เป็นกรรมการสอบ และให้ดำเนินการตามระเบียบของโรงเรียนนายร้อยตำรวจ

นักเรียนนายร้อยตำรวจผู้ใดไม่ได้เข้าสอบภาคการศึกษาต้นด้วยเหตุใดก็ตามไม่ได้รับผลจากการสอบนั้น เว้นแต่การขาดสอบนั้นเกิดขึ้น เพราะเหตุปฏิบัติหน้าที่ราชการหรือกิจการของโรงเรียนตามคำสั่งผู้บังคับบัญชาของบัญชาการศึกษากองบัญชาการตำรวจภูธรภาคใดก็ตามให้เข้าสอบภาคการศึกษา

^๑ เอกสารแนะแนวทางในการศึกษาต่อสถาบันนายร้อยตำรวจสามพราน กองบังคับการโรงเรียนนายร้อยตำรวจ อำเภอสามพราน จังหวัดนครปฐม.

ปลายได้ ในกรณีเช่นนี้จะต้องสอบได้คะแนนเฉลี่ยรายหมวด ๆ ละไม่ต่ำกว่าร้อยละ ๖๐ ของการสอบภาคการศึกษาปลายจึงจะถือว่าสอบได้

นักเรียนนายร้อยตำรวจผู้ใดไม่ได้เข้าสอบภาคการศึกษาปลายด้วยเหตุใดก็ตาม ให้ถือว่าสอบตก นักเรียนนายร้อยตำรวจผู้ใดไม่ได้เข้าสอบระหว่างปีครั้งใดด้วยเหตุผลใด ๆ ก็ตาม ไม่ได้รับผลการสอบครั้งนั้น

๒. นักเรียนนายร้อยตำรวจผู้ใดสอบได้คะแนนรวมตลอดปีการศึกษาตามหลักเกณฑ์ต่อไปนี้ จึงให้ถือว่าสอบได้

- ก. ๑. ได้คะแนนเฉลี่ยในหมวดวิชากฎหมายไม่ต่ำกว่าร้อยละ ๖๐
๒. ได้คะแนนรวมเฉลี่ยในหมวดวิชาการตำรวจไม่ต่ำกว่าร้อยละ ๖๐
๓. ได้คะแนนรวมเฉลี่ยในหมวดวิชาทั่วไปไม่ต่ำกว่าร้อยละ ๖๐
๔. ได้คะแนนรวมเฉลี่ยในหมวดวิชาการฝึกไม่ต่ำกว่าร้อยละ ๕๐

ข. ไม่ตกคะแนนความประพฤติ

๓. นักเรียนนายร้อยตำรวจผู้ใดมีชั่วโมงการศึกษาไม่ถึงร้อยละ ๗๕ ของการศึกษาเวลาการศึกษาประจำปีการศึกษาใด หรือตกคะแนนความประพฤติให้หมดสิทธิเข้าสอบในภาคการศึกษาปลาย

ในกรณีที่ชั่วโมงการศึกษาขาดไป เพราะ

๑. การปฏิบัติหน้าที่ราชการ
๒. การปฏิบัติกิจการของโรงเรียน
๓. การเจ็บป่วยอันเนื่องมาจากการปฏิบัติหน้าที่ราชการหรือการปฏิบัติกิจการของโรงเรียน

ให้โรงเรียนนายร้อยตำรวจมีอำนาจพิจารณาสั่งให้เข้าสอบได้แล้วรายงานให้กองบัญชาการศึกษาทราบ

ระเบียบว่าด้วยความปลอดภัยและระเบียบวินัย

มีระเบียบดังนี้^๑

๑. นักเรียนนายร้อยตำรวจต้องประพฤติและปฏิบัติตามระเบียบแบบแผนของโรงเรียนนายร้อยตำรวจและกรมตำรวจโดยเคร่งครัด

นักเรียนนายร้อยตำรวจคนใดฝ่าฝืนไม่ประพฤติตามระเบียบแบบแผนของโรงเรียนกรมตำรวจ จะต้องได้รับการพิจารณาต่อไปนี้

- (๑) ถูกตัดคะแนนความประพฤติ
- (๒) ถูกถอนทะเบียนออกจากความเป็นนักเรียนนายร้อยตำรวจ
- (๓) ถูกลงทัณฑ์ตามที่บัญญัติไว้ในพระราชบัญญัติวินัยตำรวจ

ผู้บังคับบัญชานักเรียนนายร้อยตำรวจและผู้ฝึกสอนมีอำนาจตัดคะแนนความประพฤติของนักเรียนนายร้อยตำรวจได้ดังนี้

- (๑) ผู้บังคับหมวดสั่งตัดครั้งหนึ่งไม่เกิน ๕ คะแนน
- (๒) ผู้บังคับกองร้อยสั่งตัดครั้งหนึ่งไม่เกิน ๑๐ คะแนน
- (๓) ผู้ฝึกและสอนสั่งตัดครั้งหนึ่งไม่เกิน ๑๕ คะแนน
- (๔) ผู้กำกับการและรองผู้กำกับการสั่งตัดครั้งหนึ่งไม่เกิน ๒๐ คะแนน
- (๕) รองผู้บัญชาการการศึกษา และผู้ช่วยผู้บัญชาการการศึกษาสั่งตัดได้ครั้งหนึ่งไม่เกิน

๔๐ คะแนน

(๖) รองอธิบดีกรมตำรวจ ผู้ช่วยอธิบดีกรมตำรวจ และผู้บัญชาการการศึกษา สั่งตัดได้ครั้งหนึ่งไม่เกิน ๕๐ คะแนน

- (๗) อธิบดีกรมตำรวจสั่งตัดได้ตามที่เห็นสมควร

^๑ เรื่องเดียวกัน

ให้โรงเรียนนายร้อยตำรวจมีบัญชีแสดงการตัดคะแนนความประพฤติ หรือการลงทัณฑ์ ประจำตัวนักเรียนนายร้อยตำรวจไว้คนละ ๑ ฉบับ เพื่อจกหลักฐานในการตัดคะแนนความประพฤติหรือลงทัณฑ์

การสั่งลงทัณฑ์นักเรียนนายร้อยตำรวจ ผู้ละเมิดและบกพร่องต่อระเบียบวินัยทุกครั้งให้ผู้สั่งลงทัณฑ์หรือผู้พบกระทำผิดเป็นผู้กล่าวโทษ และใช้รายงานกล่าวโทษตามแบบของกรมตำรวจ และให้ดำเนินการตามประมวลระเบียบการตำรวจ ไม่เกี่ยวกับคดีว่าด้วยการตั้งกรรมการและการสอบสวนโดยอนุโลม เมื่อได้สั่งตัดคะแนนความประพฤติและลงทัณฑ์แล้ว ให้เจ้าหน้าที่กองร้อยบันทึกการกระทำผิด และการลงทัณฑ์ที่ได้รับแล้วส่งหลักฐานทั้งหมดไปยังผู้บังคับการฯ ดำเนินการต่อไป

ในกรณีที่อาจารย์สั่งตัดคะแนนความประพฤติ ผู้ประพฤติไม่เรียบร้อยหรือบกพร่องในเวลาเล่าเรียน ให้อาจารย์แจ้งการตัดคะแนนเป็นลายลักษณ์อักษรให้ผู้บังคับการทราบและดำเนินการต่อไป

๒. นักเรียนนายร้อยตำรวจต้องอยู่ประจำศึกษาในโรงเรียน การออกนอกบริเวณให้เป็นไปตามระเบียบของโรงเรียน

๓. ในปีการศึกษาหนึ่ง ๆ ให้นักเรียนนายร้อยตำรวจทุกคนมีคะแนนความประพฤติคนละ ๑๐๐ คะแนน ถ้านักเรียนนายร้อยตำรวจผู้ใดถูกตัดคะแนนความประพฤติเหลือไม่ถึง ๖๐ คะแนน ในปีการศึกษาใด ให้ถือว่าตกคะแนนความประพฤติและหมดสิทธิในการสอบในปีการศึกษานั้น

๔. การตัดคะแนนความประพฤตินักเรียนนายร้อยตำรวจ ให้ตัดได้ตลอดปีการศึกษา โดยไม่คำนึงว่าจะเป็นวันหยุดการศึกษาหรือไม่ ทั้งนี้ เพื่อให้ นักเรียนนายร้อยตำรวจอยู่ในระเบียบวินัยอันดีงาม และความประพฤติตามแบบแผนของโรงเรียนนายร้อยตำรวจ และกรมตำรวจ โดยเคร่งครัดตลอดเวลา

๕. นักเรียนนายร้อยตำรวจต้องถูกถอนทะเบียนในเหตุต่อไปนี้

- ก็ตาม
- (๑) มีภรรยาในระหว่างเป็นนักเรียน ไม่ว่าจะได้จดทะเบียนการสมรสหรือไม่
 - (๒) ข้อความสำคัญในใบสมัครเป็นความเท็จ
 - (๓) กระทำการทุจริตในเวลาสอบ
 - (๔) กระทำผิดเข้าเหตุไล่ออก ปลดออก หรือให้ออก ตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการพลเรือน
 - (๕) ถูกตัดคะแนนความประพฤติหมด ๑๐๐ คะแนน

๖. นักเรียนนายร้อยตำรวจต้องพ้นจากความเป็นนักเรียนนายร้อยตำรวจในเหตุต่อไปนี้

- (๑) ถึงแก่กรรม
- (๒) ได้รับอนุญาตให้ลาออก
- (๓) ไม่ได้เลื่อนชั้นการศึกษา ๒ ปี ติดต่อกัน
- (๔) ป่วยหรือมีอาการผิดปกติไม่สมควรแก่การเป็นนักเรียน ซึ่งแพทย์ของกรมตำรวจหรือแพทย์ประจำของทางราชการไม่น้อยกว่า ๒ นาย ตรวจอาการแล้วมีความเห็นเป็นเอกฉันท์
- (๕) ไม่มีผู้ปกครองหรือหาผู้ปกครองใหม่ไม่ได้ภายใน ๓๐ วัน นับแต่วันที่ขาดผู้ปกครอง
- (๖) ไม่มีผู้ค้ำประกัน หรือหาผู้ค้ำประกันใหม่ไม่ได้ภายใน ๓๐ วัน นับแต่วันที่ขาดผู้ค้ำประกัน

คำสั่งของอธิบดีกรมตำรวจ ข้อ ๕, ๖ เป็นอันเด็ดขาด ผู้ใดจะอุทธรณ์ไม่ได้

๗. นักเรียนนายร้อยตำรวจที่ต้องพ้นจากความเป็นนักเรียนนายร้อยตำรวจ นอกจากที่ระบุไว้ใน (๑) หรือ (๕) เมื่อผู้บังคับบัญชาโรงเรียนนายร้อยตำรวจรับรองว่ามีความ-

ประเพณีเรียนร้อย และเอาใจใส่ต่อการศึกษาดี กรมตำรวจอาจบรรจุดังต่อไปนี้

นักเรียนนายร้อยตำรวจที่เคยเรียนชั้นปีที่ ๔ แต่ ๑ ปีขึ้นไปให้เป็นจำลิตตำรวจ
ชั้นต่ำ

นักเรียนนายร้อยตำรวจที่เคยเรียนชั้นปีที่ ๓ แต่ ๑ ปีขึ้นไปให้เป็นลิตตำรวจเอก
ชั้นต่ำ

นักเรียนนายร้อยตำรวจที่เคยเรียนชั้นปีที่ ๒ แต่ ๑ ปีขึ้นไปให้เป็นลิตตำรวจโท
ชั้นต่ำ

นักเรียนนายร้อยตำรวจที่เคยเรียนชั้นปีที่ ๑ แต่ ๑ ปีขึ้นไปให้เป็นลิตตำรวจตรี
ชั้นต่ำ

๘. กฎวิธีผู้สำเร็จการศึกษา ผู้สำเร็จการศึกษาวិชาการตำรวจจากโรงเรียนนาย-
ร้อยตำรวจ กรมตำรวจ ตามหลักสูตรที่สภาการศึกษาโรงเรียนนายร้อยตำรวจกำหนดจะได้รับ
ปริญญาทางรัฐประศาสนศาสตร์บัณฑิตใช้อักษรย่อว่า "ร.ป.บ.(ตร.)"

ระเบียบว่าด้วยการฝึกหัดราชการและการฝึกภาคสนาม

มีระเบียบดังนี้^๑

ความมุ่งหมายในการฝึกหัดราชการ และการฝึกภาคสนามก็เพื่อให้นักเรียนนายร้อย-
ตำรวจนำเอาความรู้ที่ได้ศึกษาฝึกหัดอบรมในโรงเรียน ไปฝึกปฏิบัติงานและเรียนรู้งานในหน้าที่
ผู้บังคับหมวด หรือรองสารวัตรที่สถานีตำรวจและในภูมิภาคเพื่อเพิ่มพูนความรู้ความชำนาญ
ให้สามารถปฏิบัติหน้าที่ได้สมบูรณ์ยิ่งขึ้น เมื่อจบการศึกษาตามหลักสูตรแล้ว

^๑ ข้อบังคับโรงเรียนนายร้อยตำรวจ ภาค ๖ บทที่ ๔ การฝึกหัดราชการและการ
ฝึกภาคสนาม.

กำหนด เวลาฝึกหัดราชการและการฝึกภาคสนามมีดังนี้

๑. กำหนดเวลาฝึกหัดราชการของนักเรียนนายร้อยตำรวจชั้นปีที่ ๓ ตั้งแต่วันเสาร์ เวลา ๐๘.๐๐ น. จนถึงวันอาทิตย์ เวลา ๑๒.๐๐ น. ทั้งนี้ ตั้งแต่เดือนที่ ๒ ของภาคการศึกษา เป็นต้นไปจนตลอดจบการศึกษา เว้นแต่

- ก. ระหว่างวันหยุดกลางปีและปลายปีการศึกษา
- ข. ระหว่างวันหยุดทบทวนวิชาและวันสอบ
- ค. ระหว่างการฝึกภาคสนาม

๒. กำหนดเวลาฝึกหัดราชการของนักเรียนนายร้อยตำรวจชั้นปีที่ ๔ ให้ฝึกหัดราชการเช่นเดียวกับนักเรียนนายร้อยตำรวจชั้นปีที่ ๓ และให้ฝึกหัดราชการเพิ่มเติมอีก ๓๐ วัน หลังจากเสร็จการสอบภาคการศึกษาปลาย

๓. กำหนดเวลาฝึกภาคสนามของนักเรียนนายร้อยตำรวจชั้นปีที่ ๑, ๒ และ ๓ ให้ทำการฝึกประมาณ ๑๔ วัน ภายหลังจากสอบภาคการศึกษาปลายแล้ว

การฝึกหัดราชการและการฝึกภาคสนามของนักเรียนนายร้อยตำรวจนั้น ให้ปฏิบัติตามหัวข้อต่อไปนี้

ก. สำหรับนักเรียนนายร้อยตำรวจชั้นปีที่ ๓

๑) ให้ฝึกหัดราชการที่สถานีตำรวจ

(ก) การปฏิบัติงานภายในสถานีตำรวจ ในหน้าที่เสมือนประจำวัน นายสิบเวร จำกองร้อย เสมียนพิเศษ เสมียนคดี จนสามารถปฏิบัติหน้าที่นั้น ๆ ได้ด้วย

(ข) การปฏิบัติหน้าที่เวรยาม สายตรวจ การลาดตระเวนท้องที่รวมทั้งการระดมกำลังปฏิบัติการในหน้าที่พิเศษด้วย

(ค) การจัดและการปฏิบัติการควบคุมการจราจรในท้องที่

๒) ให้ฝึกหัดราชการเกี่ยวกับการสืบสวนและสอบสวน

(ก) ร่วมออกไปสืบสวนกับพนักงานสอบสวนในคดีอาญาประเภทต่าง ๆ

ตลอดจนการตรวจสถานที่เกิดเหตุและการทำแผนที่

(ข) การทำบันทึกการสืบสวน

(ค) ร่วมออกไปกับพนักงานสอบสวน ระวังเหตุ ตรวจค้น ตลอดจนการทำ

บันทึก

(ง) การออกหมายเรียก หมายอาญา

(จ) การควบคุมผู้ต้องหาและการปล่อยชั่วคราว

(ฉ) การปฏิบัติเกี่ยวกับของกลางและของส่วนตัวผู้ต้องหา

ข. สำหรับนักเรียนนายร้อยตำรวจชั้นปีที่ ๔

๑) การฝึกหัดราชการที่สถานีตำรวจ

(ก) อำนาจและหน้าที่ของนายร้อยเวร

(ข) อำนาจและหน้าที่ของสารวัตรสถานีตำรวจนครบาล

๒) ให้ฝึกหัดราชการเกี่ยวกับการสอบสวนคดีอาญา

(ก) การสอบสวน

(ข) การสอบสวนชั้นสูตรพลิกศพ

(ค) การบันทึกการสอบสวน

(ง) ของกลางและของส่วนตัวของผู้ต้องหา

(จ) การรายงานคดี

(ฉ) การเปรียบเทียบคดีอาญา

(ช) การฟ้องคดีอาญา

(ซ) การปฏิบัติเกี่ยวกับเด็กและเยาวชน

(ฌ) การใช้แบบพิมพ์ที่ใช้ในการสอบสวน

๓) การฝึกหัดราชการเกี่ยวกับการปกครอง และการป้องกันอาชญากรรม

- (ก) หน้าที่เกี่ยวกับการปกครองท้องถิ่น
- (ข) หน้าที่เกี่ยวกับการปกครองบังคับบัญชา
- (ค) การวางแผนป้องกันอาชญากรรม
- (ง) การวางแผนการควบคุมการจราจร
- (จ) การวางแผนเกี่ยวกับเหตุการณ์พิเศษ
- (ฉ) หน้าที่เกี่ยวกับทะเบียน

หากผู้บัญชาการตำรวจนครบาล หรือผู้บัญชาการการศึกษาเห็นสมควรที่จะเพิ่มหัวข้อการฝึกหัดราชการอื่นใดขึ้นอีก ก็ให้มีอำนาจทำได้โดยหวังผลเพื่อให้นักเรียนนายร้อยตำรวจสามารถปฏิบัติราชการได้ เมื่อออกไปรับราชการเป็นสำคัญ

เมื่อพิจารณาถึงโครงสร้างของโรงเรียนนายร้อยตำรวจสามพรานดังที่กล่าวมาแล้ว มีข้อนำสังเกตหลายประการดังนี้

๑. โรงเรียนนายร้อยตำรวจมีฐานะเป็นกองบังคับการ ขึ้นตรงต่อกองบัญชาการการศึกษา กรมตำรวจ ซึ่งลักษณะของการบริหารงาน การกำหนดนโยบายและการปกครองบังคับบัญชา ขึ้นโดยตรงต่อกรมตำรวจตามลำดับชั้น

๒. หลักสูตรการศึกษาของโรงเรียนนายร้อยตำรวจ มีลักษณะเฉพาะเป้าหมายการศึกษา เพื่อฝึกอบรมให้บุคคลมีความสามารถในอาชีพตำรวจอย่างแท้จริง การมีความรู้ในภาคทฤษฎีและการปฏิบัติตลอดจนการเน้นความมีระเบียบวินัยเช่นของทหาร เป็นสิ่งสำคัญซึ่งมีลักษณะการใช้วิชาชีพ (Professional) สูง

๓. ระบบวิธีการสอนจะมีลักษณะเป็นไปในทางเดียว (One-way communication)ค่อนข้างมาก ซึ่งเนื่องจากภายใต้โครงสร้างและหน้าที่ของการศึกษา ความสัมพันธ์ระหว่างอาจารย์ผู้สอนและนักเรียน มีลักษณะเป็นความสัมพันธ์ในเชิงผู้บังคับบัญชาและผู้ใต้บังคับบัญชามากกว่า

๔. นักเรียนนายร้อยตำรวจทุกคนมีฐานะเป็นข้าราชการนับตั้งแต่เข้าเรียนในสถาบัน การปฏิบัติราชการนอกจากจะต้องปฏิบัติตามกฎระเบียบข้าราชการพลเรือนแล้ว ยังจะต้องอยู่ใน กฎระเบียบของกรมตำรวจด้วย

ก่อนที่จะวิเคราะห์ถึงอิทธิพลของโครงสร้างของสถาบัน ที่น่าจะมีต่อทัศนคติในทาง การเมืองของนักเรียนนายร้อยตำรวจ เพื่อให้เกิดความเข้าใจอย่างชัดเจน จะได้พูดถึงสา- เหตุของการเกิดทัศนคติและทัศนคติในทางการเมือง ดังที่กล่าวมาในบทที่แล้วว่าทัศนคตินั้นหมาย- ถึงความนึกคิด และความเชื่อ เรื่องที่บุคคลมีต่อสิ่งหนึ่งสิ่งใด บุคคลหนึ่งบุคคลใด ซึ่งเป็นขั้นสุดท้าย ก่อนที่บุคคลจะแสดงพฤติกรรมออกมา และทัศนคตินั้นบุคคลได้รับอิทธิพลมาจากความเชื่อ ค่านิยม และบุคลิกภาพบวกเข้ากับสิ่งกระตุ้นพฤติกรรมซึ่งจะเป็นบุคคลหรือการกระทำหรือวัตถุก็ได้ ซึ่ง ทัศนคติจะมีลักษณะจำเพาะเจาะจงกว่าค่านิยม (Value) หรือบุคลิกภาพ (Personality)^๑ ส่วนค่านิยมหรือบุคลิกภาพ บุคคลได้รับมาจากขบวนการอบรมเรียนรู้จากสังคม (Socializa- tion process) โดยผ่านทางองค์กรทางสังคม (Agents of socialization) องค์กร ที่ให้การอบรมเรียนรู้แก่บุคคลและถ่ายทอดความเชื่อ เรื่อง ค่านิยมและบุคลิกภาพได้แก่

๑. ครอบครัว (Family)
๒. โรงเรียน (School)
๓. เพื่อนเล่นและเพื่อนร่วมงาน (Peer groups)

โรงเรียนเป็นองค์กรที่สำคัญยิ่งองค์กรหนึ่งที่จะถ่ายทอดลักษณะนิสัยให้แก่เด็ก โดย- เฉพาะอย่างยิ่งความเชื่อและค่านิยม ประสบการณ์ในโรงเรียนเป็นเรื่องหล่อหลอมลักษณะนิสัย ทางอ้อม นอกจากความรู้ ความคิดต่าง ๆ ที่โรงเรียนถ่ายทอด ซึ่งรวมถึงความเชื่อและค่านิยม ของครูผู้สอน ซึ่งจะมีอิทธิพลต่อทัศนคติที่เกิดขึ้นของนักเรียน ทัศนคติทางการเมืองของเด็กก็เช่น เดียวกัน จะก่อรูปในโรงเรียนเป็นส่วนสำคัญ การสอนให้เด็กรู้จักประชาธิปไตย เช่น การเลือก

^๑ ณรงค์ สิ้นสวัสดิ์, จิตวิทยาทางการเมือง (กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์ดวงกมล, ๒๕๑๘) หน้า ๒๒-๒๓.

หัวหน้าชั้น และความรู้ทางด้านปกครอง ประวัติศาสตร์ หน้าที่พลเมือง ศิลธรรม ฯลฯ ดิน จา-
 โรส ได้กล่าวถึงเด็กที่ได้รับการถ่ายทอดความเชื่อและทัศนคติทางการเมืองอาจเป็นไปได้ในรูปแบบ
 ลักษณะและวิธีการให้ความรู้ เช่น เปิดโอกาสให้เด็กแสดงความคิดเห็นต่าง ๆ เป็นการส่งเสริม
 ความคิดประชาธิปไตย และเกิดจากการสอนโดยตรง เช่น ต้องมีการสอนเกี่ยวกับการเมือง
 จะช่วยสร้างความเชื่อค่านิยมบางอย่างแก่เด็ก^๑ ดอร์สัน และ พรวิท ได้ให้ความเห็น
 ว่าโรงเรียนเป็นองค์การสำคัญในการพัฒนาความนึกคิดทางการเมืองของเด็ก ประการแรก
 โรงเรียนทำหน้าที่ถ่ายทอดฝึกฝนและประสบการณ์ความรู้ทางการเมือง (Political
 socialization) แก่เด็กก่อนจะสู่โลกภายนอก ประการที่สอง การศึกษาในหลักสูตรทำให้นัก
 เรียนเกิดความรู้ ความคิดในการเลือกค่านิยมทางการเมืองที่เหมาะสมแก่ตนเอง^๒ และ
 ยิ่งกว่านั้นระดับการศึกษาของบุคคลมีผลต่อความเข้าใจการเมือง หมายความว่าบุคคลที่มีการ
 ศึกษาสูงย่อมสามารถรับรู้ (Perceive) และเข้าใจสถานการณ์ทางการเมืองแตกต่างจากผู้
 มีการศึกษาระดับต่ำกว่า^๓ แต่ไม่ได้หมายความว่าผู้มีการศึกษาระดับสูงจะสามารถเข้าใจระ-
 บบการเมือง ได้เป็นเหตุผลมากกว่าคนมีระดับการศึกษาต่ำกว่า แต่เป็นสิ่งที่ชี้ให้เห็นว่าช่อง-
 ทางการพัฒนารับรู้ของคนที่มีการศึกษาสูง มีลักษณะที่เป็นระบบมากกว่า ปัจจัยการศึกษาไม่ใช่
 เป็นปัจจัยอย่างเดียว ที่จะก่อให้เกิดความนึกคิดทางการเมือง องค์การถ่ายทอดขบวนการความ
 รู้มีอยู่มากหลายปัจจัย นอกเหนือจากครอบครัว โรงเรียนและกลุ่มเพื่อน ฯลฯ สภาพแวดล้อม
 ของสังคมหรือระบบสังคมจะเป็นตัวกำหนดหรือมีอิทธิพลต่อบุคลิกภาพหรือทัศนะของบุคคลในสังคม

^๑ Dean Jaros, Socialization to Politics, (Praeger Publishers, Inc., 1973) pp. 77-113.

^๒ Richard E. Dawson, Kenneth Prewitt, Political Socialization (Boston: Little, Brown and Company, 1969) p. 145.

^๓ Ibid.

ดังได้กล่าวแล้วว่าระดับการศึกษามีผลต่อการพัฒนาความรู้ในทางการเมืองของเด็ก การศึกษาในวัยเด็กตั้งแต่ชั้นประถมหรือมัธยม เป็นการเริ่มสร้างรูปแบบของความนึกคิดขึ้นมาตามแนวทางหรืออิทธิพลของโรงเรียน เด็กในวัยนี้จะมีทัศนคติต่อครูผู้สอนเป็นเสมือนรูปแบบที่จะต้องเอาเยี่ยง-อย่าง แต่หลังจากพัฒนาไปสู่วัยหนุ่มจนถึงการศึกษาในสถาบันระดับวิทยาลัยหรือมหาวิทยาลัย การเรียนรู้จากสังคมมีมากขึ้น ความนึกคิด และค่านิยมต่าง ๆ จากสังคมที่ได้สร้างสมมาจะส่งเสริมให้บุคคลได้มีความคิดอิสระในทางการเมืองในการที่จะเลือกตามแนวทางของตน^๑ ดังที่กล่าวมาแล้วเพื่อที่จะชี้ให้เห็นว่าทัศนคติในทางการเมืองของบุคคลได้พัฒนาอย่างไร และปัจจัยของสถาบันการศึกษามีอิทธิพลสำคัญอย่างไร และในการศึกษาเกี่ยวกับทัศนคติของนักเรียนนายร้อยตำรวจสามพราน ก็จะยึดแนวทางในการศึกษาและวิเคราะห์ในทางเดียวกัน แต่โดยที่โครงสร้างของโรงเรียนนายร้อยตำรวจมีลักษณะพิเศษเฉพาะ จึงจำเป็นต้องคำนึงถึงปัจจัยอื่น ๆ ที่น่าจะมีส่วนเกี่ยวข้องและมีผลต่อการพัฒนาทัศนคติในทางการเมืองของนักเรียนนายร้อยตำรวจ ซึ่งจะได้พิจารณาในประเด็นดังต่อไปนี้ด้วย

๑. ลักษณะโครงสร้างการบริหารงาน ดังที่กล่าวมาแล้วว่าโรงเรียนนายร้อยตำรวจมีลักษณะเป็นกองบังคับการ ซึ่งขึ้นตรงต่อกองบัญชาการศึกษา กรมตำรวจ หมายความว่า การปกครองบังคับบัญชาจะขึ้นตรงต่อกรมตำรวจโดยตรง การแต่งตั้งโยกย้ายบุคคลต่าง ๆ ในกองบังคับการหรือในระดับต่ำลงไปเป็นไปตามกฎระเบียบ และนโยบายของกรมตำรวจโดยตรง หมายความว่าอำนาจในการสั่งการจะขึ้นอยู่กับอธิบดีตำรวจโดยตรง ถ้าจะมองในรูปของการศึกษาก็จะเห็นว่าลักษณะที่แตกต่างจากสถาบันอุดมศึกษาอื่น ๆ การกำหนดนโยบายและการบริหารงานจะมีลักษณะที่อิสระและเอกภาพพอสมควร ผู้บริหารระดับสูงส่วนใหญ่ได้รับการเลือกตั้งขึ้นมาบริหารซึ่งอาจจะมีหลาย ๆ สมัยที่ไม่เป็นไปตามรูปแบบ ขึ้นอยู่กับสถานการณ์ทางการเมืองของบ้านเมือง แต่การบริหารของโรงเรียนนายร้อยตำรวจอยู่ภายใต้ระบบราชการอย่างแท้จริง การกำหนดนโยบายและแต่งตั้งบุคคลต่าง ๆ มาจากเบื้องบน ฉะนั้น จึงขาดความอิสระ

^๑ Jaros, Socialization to Politics, pp. 62-63.

ในการบริหาร สำหรับการอยู่ภายใต้ของระบบราชการไทยนี้ทำให้เกิดความจริงที่ว่าข้าราชการระดับต่ำ ๆ ลงมาต้องอยู่ภายใต้อำนาจและการปกครองของผู้บังคับบัญชาระดับสูง ๆ อย่างใกล้ชิด ดังที่ ศาสตราจารย์ คิงสเบอร์รี่ ได้กล่าวไว้ว่า การกำหนดบทบาทพฤติกรรมของข้าราชการมักจะตั้งอยู่บนพื้นฐานของกฎหมายและระเบียบข้อบังคับและวินัยอย่างเข้มงวดจนกลายเป็นอุปสรรคของความคล่องตัว (Flexibility) ในการบริหาร เมื่อเป็นเช่นนี้กฎหมายหรือระเบียบวินัยทั้งหลายจึงเป็นเครื่องมือและอาวุธของผู้บังคับบัญชาส่วนใหญ่มักจะใช้ควบคุมผู้ใต้บังคับบัญชา หรือฟาดฟันผู้ใต้บังคับบัญชาให้มีอันเป็นไปตามที่ต้องการ ข้าราชการผู้น้อยต้องตกอยู่ในสภาพของความหวาดกลัว วิตกกังวลและคับข้องใจอยู่ตลอดเวลาของการทำงาน^๑ และนอกจากนั้น กรมตำรวจในฐานะที่เป็นกรมหนึ่งขึ้นอยู่กับกระทรวงมหาดไทย แต่ในความเป็นจริงแล้วปรากฏว่าการเปลี่ยนแปลงบุคคลระดับสูงของกรมตำรวจต้องไปผูกพันกับการเมืองภายนอก บุคคลที่มีอำนาจในทางการเมืองก็ถือว่าตำรวจเป็นขุมกำลังอันสำคัญอย่างหนึ่งในการที่จะรักษาไว้ จึงเปิดโอกาสให้นักการเมืองเข้ามามีบทบาทในกรมตำรวจโดยอัตโนมัติ และจะเป็นประเพณีทุกยุคทุกสมัยในการเปลี่ยนแปลงทางการเมืองและขณะเดียวกันข้าราชการเองก็พยายามจะเข้าไปมีบทบาทในทางการเมือง จึงทำให้ลักษณะของข้าราชการและนักการเมืองแยกกันไม่ออก ลักษณะเช่นนี้ ศาสตราจารย์ ริกส์ เรียกว่า "Bureaucratic Polity"^๒ ฉะนั้น ลักษณะโครงสร้างการบริหารของกรมตำรวจนอกจากจะอยู่ภายใต้ระบบข้าราชการแล้วยังผูกพันกับระบบการเมืองภายนอกอีกด้วย ปัจจัยภายนอกนี้จึงน่าจะมีความสัมพันธ์หรือมีผลต่อหน่วยงานต่าง ๆ ของกรมตำรวจ ซึ่งใน

^๑ Joseph Kingsbury, Introduction to the Principle of Public Administration in Thailand (Monograph), The Institution Public Administration, Thammasat University, 1958, p. 224.

^๒ Fred W. Riggs, Thailand: The Modernization of a Bureaucratic Polity, (Honolulu: East-West Center Press, 1966).

ท้ายที่สุดการบริหารในหน่วยงานต่าง ๆ จึงเป็นการรับใช้บุคคลกลุ่มหนึ่งที่มีอำนาจเท่านั้น และจะมีการเปลี่ยนแปลงไปตามสถานการณ์ทางการเมือง โดยมีระเบียบ กฎข้อบังคับ และวินัยเป็นเครื่องมือ ซึ่งศาสตราจารย์ คิงสเบอรี ให้ความเห็นว่าข้าราชการไทยมีความกลัวคำว่า "ผิดระเบียบ" หรือ "ผิดวินัย" มากกว่าที่จะกลัวว่าตัวเองมีความรู้ความสามารถ ในการปฏิบัติงานหรือหน้าที่ที่รับผิดชอบหรือไม่^๑ โรงเรียนนายร้อยตำรวจซึ่งมีฐานะเป็น- องค์กรย่อยส่วนหนึ่งของกรมตำรวจ โครงสร้างของการบริหารในหน่วยงานก็มีลักษณะสอดคล้องตามนโยบายของกรมตำรวจ ทั้งการแต่งตั้งบุคคล การบริหาร และนโยบายการผลิต ตำรวจชั้นสัญญาบัตร โดยมีกฎระเบียบและวินัยเป็นเครื่องมือดังกล่าว เพราะตามกฎ- ระเบียบของกรมตำรวจ นักเรียนนายร้อยตำรวจมีฐานะเป็นข้าราชการ กับที่มีฐานะเป็น นักเรียน

๒. หลักสูตรการศึกษาของโรงเรียนนายร้อยตำรวจ (Curriculum) ถ้าพิจารณาหลักสูตรของการสอนตั้งแต่ปี ๑ ถึงปี ๔ จะเห็นว่าเป็นหลักสูตรที่มุ่งในการฝึกรวม เพื่อให้มีความรู้ความสามารถในอาชีพตำรวจ ความรู้ส่วนใหญ่เป็นเรื่องของกฎหมายในการใช้ และตีความ นอกจากนี้การฝึกฝนในเรื่องของระเบียบวินัย เช่นเดียวกับทหารจะกำหนดให้มี หลักสูตรควบคู่ไปด้วยในทุกปี ลักษณะการฝึกฝนเพื่อใช้เป็นวิชาชีพ (Professional) จากการศึกษาของ ประเสริฐ รักไทยดี ในเรื่อง "พฤติกรรมของนักบริหาร" จะพบว่า บุคคลที่ถูกฝึกฝนในการใช้วิชาชีพสูงจะมีลักษณะกระสวน (Pattern) ในทัศนคติและพฤติกรรมในการปฏิบัติงานที่แตกต่างจากบุคคลอื่น ๆ เนื่องจากระบบการฝึกรวมคงเน้นในเรื่องของความเป็นระบบ ในการพิจารณาว่าอาชีพไหนจะมีการใช้วิชาชีพมากเพียงไร พิจารณาจากหลักเกณฑ์ของ กรินวูด ดังต่อไปนี้

ก. มีการศึกษาเป็นแนวทางของทฤษฎี (Systematic body of theory) ลักษณะของอาชีพที่เป็นวิชาชีพจะต้องเป็นการศึกษาความรู้ในทางทฤษฎีเป็นกฎเกณฑ์อันสลับซับซ้อน และจะต้องใช้เวลานานในการศึกษาและฝึกฝนจากสถาบัน ส่วนการฝึกฝน

^๑ Kingsbury, Introduction to the Principle, p. 224.

ทำให้เกิดความชำนาญ เช่น ช่างซ่อมเครื่องยนต์ต่าง ๆ ฯลฯ เหล่านี้ ไม่ถือว่าเป็นการใช้วิชาชีพ ส่วนวิศวกรเครื่องยนต์ซึ่งศึกษาถึงโครงสร้างของเครื่องยนต์ ศึกษาาระบบต่าง ๆ ความรู้ต่าง ๆ เป็นความรู้ทางทฤษฎี ซึ่งไม่สามารถฝึกฝนด้วยตนเองได้ จะต้องศึกษาจากสถาบัน ฉะนั้น วิศวกรจึงถือได้ว่าเป็นอาชีพที่ใช้วิชาชีพอย่างแท้จริง

ข. มีอำนาจในการปฏิบัติ (Professional authority) การปฏิบัติงานที่ใช้วิชาชีพนั้น ความสัมพันธ์ระหว่างผู้ให้บริการและผู้รับบริการจะต่างกับอาชีพอื่น กล่าวคือผู้ให้บริการในวิชาชีพ การให้บริการแก่ผู้มาติดต่อจะเป็นในรูปของ Client คือผู้ให้บริการมีอำนาจในการกำหนดและวินิจฉัยบริการนั้น ๆ ผู้รับบริการไม่มีสิทธิที่จะสั่งเปลี่ยนแปลงได้ ตรงกันข้ามกับอาชีพอื่น ๆ ที่ไม่ใช่วิชาชีพ ความสัมพันธ์กับผู้รับบริการจะเป็นลักษณะ Consumer คือ ผู้รับบริการหรือลูกค้ามีสิทธิที่จะเปลี่ยนแปลงแก้ไขอย่างไรก็ได้ ลูกค้าเป็นผู้กำหนดความต้องการของตนเอง

ค. มีการควบคุมจากสังคม (Sanction of the community) บุคคลที่ประกอบวิชาชีพนั้น ๆ ใดก่อนอื่นต้องได้รับอนุมัติรับรองจากสังคม เช่น สถาบันต่าง ๆ เสียก่อน และการอ้างสิทธิในวิชาชีพนั้นโดยพลการไม่ได้ ซึ่งจะมีผิดทางกฎหมาย เช่น จะอ้างว่าเป็นแพทย์ หรือวิศวกรไม่ได้ เป็นต้น

ง. มีกฎจรรยาบรรณในการปฏิบัติ (Regulation code of ethics) จรรยาบรรณของวิชาชีพอาจจะกำหนดมาเป็นทางการหรือไม่ก็ได้ และสิ่งสำคัญคือผู้ปฏิบัติในวิชาชีพจะต้องปฏิบัติด้วยความเป็นกลาง ในการให้บริการแก่ประชาชนโดยไม่เลือกชั้น วรณะ อาชีพ ศาสนา ฯลฯ และในด้านความสัมพันธ์ระหว่างสมาชิกในกลุ่มวิชาชีพเอง จรรยาบรรณจะเป็นตัวกำหนดพฤติกรรมนั้น อันก่อให้เกิดความร่วมมือช่วยเหลือและความเสมอภาคต่อกัน และประการสุดท้าย ผู้ประกอบวิชาชีพจะต้องมีความสำนึกในการช่วยเหลือซึ่งกันและกัน ต่อความรับผิดชอบของผู้มารับบริการและต่อสังคม การปฏิบัติดังกล่าวอยู่ภายใต้การควบคุมในรูปของสมาคมต่าง ๆ

จ. วัฒนธรรมของกลุ่มวิชาชีพ (Professional culture)

การปฏิบัติงานในกลุ่มวิชาชีพจะต้องมีความสัมพันธ์กันทั้งที่เป็นทางการและไม่เป็นทางการ จะเห็นได้ว่าแต่ละบุคคลในกลุ่มก็มีความแตกต่างกันโดยพื้นฐานทางภูมิหลัง แต่เนื่องจาก ภายในกลุ่มมีกฎระเบียบ ข้อบังคับในความสัมพันธ์ต่าง ๆ ทำให้ความสัมพันธ์ในบทบาทจะเป็นรูปแบบที่เป็นลักษณะตายตัว (Social configuration unique) และลักษณะของความสัมพันธ์ของกลุ่มจะประกอบด้วยค่านิยม บรรทัดฐาน และสัญลักษณ์ต่าง ๆ แต่ละกลุ่มอาชีพก็จะมีลักษณะของวัฒนธรรมของกลุ่มแตกต่างกัน ซึ่งขึ้นอยู่กับความสัมพันธ์กับสิ่งแวดล้อมภายนอก^๑

ถ้าพิจารณาจากหลักเกณฑ์ของ กรีนวูด จะเห็นว่าอาชีพตำรวจก็มีลักษณะการฝึกฝนใช้ในวิชาขั้นสูง ตลอดระยะเวลา ๔ ปี ลักษณะการฝึกอบรมภายใต้กฎระเบียบอย่างเคร่งครัด และภายใต้วัฒนธรรมของกลุ่มจะมีผลต่อทัศนคติและพฤติกรรมที่แสดงออกมาเป็นกระสวน (Pattern) ที่เป็นรูปแบบชัดเจน ซึ่ง ฮาโรลด์ ลีวิต ได้ให้ความเห็นว่า การมีบุคคลที่แตกต่างกันในความต้องการ (Difference in needs) การเรียนรู้ฝึกฝน (Learning and Training) ระบบการให้รางวัล (Rewards) ตลอดจนสิ่งแวดล้อมจะมีผลต่อทัศนคติและทัศนภาพ (Perceptions) ที่ต่างกัน^๒ ซึ่งก็เช่นเดียวกับ ไลเคอร์ท ที่เห็นว่านอก

^๑ ประเสริฐ รักไทยดี, "พฤติกรรมของนักบริหาร" (วิทยานิพนธ์บัณฑิตวิทยาลัย แผนกวิชาสังคม จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย พ.ศ. ๒๕๒๐).

^๒ Harold J. Leavitt and Pondy, Louis, R. (eds.), Reading Management Psychology, (The University of Chicago Press, 1964), pp. 30-31.

จากโครงสร้างของการจัดองค์กรแล้ว สิ่งที่คุณจะได้รับมาจากภายนอกอันได้แก่ ประสบการณ์ และประเพณีของกลุ่มทำงาน (Work group tradition) ก็มีอิทธิพลต่อทัศนคติของคุณคน ในการมองสิ่งต่าง ๆ ด้วย^๑

ถ้ากลับมาพิจารณาในเรื่องหลักสูตรของโรงเรียนนายร้อยตำรวจ ในเรื่องของ เนื้อหาของทฤษฎีจะเห็นว่า การศึกษาของเนื้อหาทางทฤษฎีมีลักษณะลึกซึ้งและเกี่ยวพันกันในทุกวิชา เช่น วิชาว่าด้วยกฎหมายต่าง ๆ เป็นการฝึกอบรมให้มีความสามารถในการใช้วิชาชีพอย่างสูง ทั้งทางทฤษฎีและการปฏิบัติ ส่วนความรู้ที่นอกเหนือจากทางกฎหมายจะมีเป็นเพียงส่วนประกอบเท่านั้น เช่น ความรู้ทางจิตวิทยา จริยธรรม ถ้าพิจารณาจากชั่วโมงการสอนมีระยะเวลาช่วงสั้น ส่วนความรู้ทางสังคมศาสตร์อื่น ๆ เช่น ประวัติศาสตร์ การเมือง การปกครอง การบริหาร เศรษฐศาสตร์ ฯลฯ จะไม่พบในหลักสูตรเลย อันความรู้ดังกล่าวเป็นสิ่งจำเป็นอย่างยิ่งในการปลูกฝังทัศนคติในทางการเมือง จาโรส ได้ชี้ให้เห็นว่า หลักสูตรการศึกษามีส่วนพัฒนาทัศนคติในค่านิยมทางการเมือง (Political socialization) ของนักเรียนอย่างยิ่ง^๒ เช่นเดียวกับ แมนไฮม์ ได้ชี้ให้เห็นถึงเนื้อหาสาระของหลักสูตรที่มีส่วนส่งเสริมความคิดในทางการเมือง เช่น วิชาประวัติศาสตร์ การปกครอง หน้าที่พลเมือง ฯลฯ^๓ ฉะนั้น พื้นฐานการศึกษาในหลักสูตรที่ต่างกัน ย่อมมีผลต่อทัศนคติทางการเมือง

^๑ Rensis Likert, Now Pattern of Management, (New York: McGraw-Hill Co., Inc., 1961), pp. 196-208.

^๒ Jaros, Socialization to Politics, pp. 100-102.

^๓ Jaral B. Manheim, The Politics Within, (New Jersey: Englewood Cliffs Prentice-Hall, Inc., 1975), pp. 60-64

ที่ต่างกันด้วย จากการศึกษาของ ทินพันธ์ นาคะตะ ก็พบลักษณะเช่นเดียวกัน คือนักศึกษาที่เรียนทางด้านสังคมศาสตร์ จะมีความสนใจในเรื่องการเมืองและกิจกรรมต่าง ๆ ของบ้านเมืองมากกว่านักศึกษาที่เรียนด้านวิทยาศาสตร์หรือวิชาอื่น^๑ ฉะนั้น ภายใต้ระบบหลักสูตรของโรงเรียนนายร้อยตำรวจปัจจุบันที่มีลักษณะคับแคบจึงไม่ได้ส่งเสริมความรู้และค่านิยมในทางการเมืองอย่างแท้จริง

๓. วิธีการสอนของโรงเรียนนายร้อยตำรวจ วิธีการสอนก็เป็นปัจจัยที่สำคัญ

ประการหนึ่งที่มีผลต่อการอบรมในทางการเมือง เพราะอิทธิพลของผู้สอนทั้งในแง่ของบุคลิกภาพ ทัศนคติ และค่านิยมส่วนตัว จะถูกถ่ายทอดทั้งในทางตรงและทางอ้อม นอกจากความรู้เนื้อหาในทางหลักสูตร^๒ มอเรลแมน ชี้ให้เห็นว่าบุคลิกภาพของอาจารย์ เช่น การให้ความอบอุ่น ความเป็นกันเอง การกระตุ้นเร้าในการสอน จะมีอิทธิพลต่อการถ่ายทอดความรู้และความนึกคิดในทางการเมืองอย่างมีประสิทธิภาพ^๓ ในบรรยากาศเช่นนี้จะก่อให้เกิดประสบการณ์ในการมีส่วนร่วมของนักศึกษา ซึ่ง ทินพันธ์ นาคะตะ กล่าวว่า การที่นักศึกษามีประสบการณ์จะทำให้มีความกล้าในการแสดงความคิดเห็น เกิดความคิดสร้างสรรค์ ยอมรับการวิพากษ์วิจารณ์เป็นแนวทาง แต่บรรยากาศในการสอนดังกล่าวมีน้อยมาก โดยเฉพาะในสถาบันอุดมศึกษาของไทย^๔ ซึ่งถ้าเปรียบเทียบระหว่างสถาบันอุดมศึกษาอื่น ๆ กับสถาบันโรงเรียนนายร้อยตำรวจแล้ว ในเรื่องของพื้นฐานโครงสร้างของการบริหารและหลักสูตรจะเห็นว่า

^๑ Thinapan, The Problems of Democracy in Thailand, pp. 87-88.

^๒ Jaros, Socialization to Politics, pp. 104-107.

^๓ Richard M. Morelman, Political Socialization and Educational Climates, (New York: Holt, Rinehart & Winston, 1971), p. 168.

^๔ Ibid.

แตกต่างกันอย่างเห็นได้ชัด ประการแรก ดังที่กล่าวมา ความมีอิสระในการบริหารแตกต่างกัน ประการที่ ๒ ความมีเสรีภาพของอาจารย์และนักศึกษาแตกต่างกัน แต่ก็ไม่ได้หมายความว่าถึงสถาบันอุดมศึกษาที่มีความอิสระโดยสมบูรณ์ ยังมีลักษณะที่ถูกควบคุมโดยฝ่ายบริหารและการเมืองระดับสูง และผูกพันกับสถานการณ์ทางการเมือง แต่อย่างไรก็ตาม ระดับของความอิสระดังกล่าวของสถาบันอุดมศึกษาอื่น ๆ ก็ยังมีมากกว่าของโรงเรียนนายร้อยตำรวจ ด้วยเหตุผลดังที่กล่าวมาแล้ว คือ การบริหารของโรงเรียนนายร้อยตำรวจมีลักษณะเป็นส่วนหนึ่งของระบบราชการ ผู้บริหารระดับต่าง ๆ ได้รับการแต่งตั้งจากกรมตำรวจ ความสัมพันธ์ระหว่างอาจารย์กับนักเรียนเป็นไปอย่างเคร่งครัด ลักษณะจะเป็นความสัมพันธ์ระหว่างผู้บังคับบัญชาและผู้ใต้บังคับบัญชามากกว่าเป็นอาจารย์กับลูกศิษย์

โครงสร้างในการแบ่งส่วนราชการของโรงเรียนนายร้อยตำรวจจะแบ่งออกเป็นกองร้อย แต่ละกองร้อยจะมีผู้บังคับกองร้อยเป็นผู้บังคับบัญชา และจากกองร้อยแบ่งเป็นหมวด โดยมีผู้บังคับหมวด คือครูผู้ฝึกสอนเป็นผู้บังคับบัญชา และผู้ช่วยผู้บังคับหมวด ได้แก่ นักเรียนนายร้อยชั้นปีที่ ๔ ซึ่งโดยการเห็นชอบของผู้บังคับหมวด คัดเลือกและเห็นชอบตามหลักเกณฑ์หรือระเบียบของกรมตำรวจที่กำหนดไว้ ระบบการให้คุณและโทษ เช่น การถูกทำโทษทางวินัยโดยการตัดคะแนน ซึ่งจะมีผลต่อสิทธิและฐานะการเป็นนักเรียนนายร้อยตำรวจ เป็นเครื่องชี้ให้เห็นประการหนึ่ง ความสัมพันธ์ระหว่างอาจารย์และนักเรียนที่มีการควบคุมอย่างใกล้ชิด โดยอาศัยระเบียบและวินัยเป็นเครื่องมือ ฉะนั้น ภายใต้สถานการณ์เช่นนี้ วิธีการสอนจึงเป็นลักษณะที่เป็นในทางเดียวมากกว่าจะเป็นในรูปของการมีส่วนร่วมของนักเรียน (Participation) นักเรียนคอยแต่จะจำและปฏิบัติตามคำสั่งอยู่ตลอดเวลา

๔. ฐานะของนักเรียนนายร้อยตำรวจแตกต่างจากฐานะของนักศึกษาสถาบันอื่น ๆ คือ นักเรียนทุกคนมีฐานะเป็นข้าราชการตำรวจตั้งแต่เข้าเรียนในสถาบันฯ และภายใต้ระบบราชการ นอกจากนักเรียนจะต้องปฏิบัติตามกฎระเบียบของกรมตำรวจแล้ว ยังจะต้องปฏิบัติ

ตามกฎระเบียบของข้าราชการพลเรือนอีกด้วย การมีฐานะของนักเรียนดังกล่าวอาจจะมีทั้งผลดีและผลเสีย ทางด้านผลดีที่สำคัญคือ ความสำเร็จในการดำเนินนโยบายในการผลิตนาย-
 ตำรวจให้ตรงตามเป้าหมายและมีประสิทธิภาพและประสิทธิผลในวิชาชีพ เพราะสามารถควบคุมได้อย่างใกล้ชิด ส่วนผลเสียที่เกิดขึ้นคือ ความคับแคบในความคิดต่อสังคมภายนอก
 เพราะสภาพที่นักเรียนถูกจำกัดทั้งการปกครองบังคับบัญชา หลักสูตร และวิธีการสอนของ
 อาจารย์ ทำให้นักเรียนต้องตกอยู่ในสภาพของความกลัว และมีสภาพของการยอมจำนนมากกว่าที่จะมีความคิดริเริ่ม ซึ่งจะมีอิทธิพลไปถึงการพัฒนาความคิดในทางการเมืองที่อยู่ในขอบ
 เขตอันจำกัดด้วย

สรุป จากการวิเคราะห์โครงสร้างของโรงเรียนนักเรียนนายร้อยตำรวจดังที่กล่าว
 มา ประการแรก พิจารณาในเรื่องของการขาดความเป็นอิสระในการบริหารงาน นโยบาย
 ต่าง ๆ ถูกกำหนดจากกรมตำรวจ รวมทั้งการแต่งตั้งโยกย้ายผู้บริหารระดับต่าง ๆ อยู่ภาย
 ใต้ของระบบราชการ และผูกพันกับการเมืองภายนอก ประการที่สอง โครงสร้างของหลักสูตร
 มุ่งที่พัฒนาความรู้ความสามารถในวิชาชีพมากจนเกินไป จนให้ความสำคัญความรู้ทาง
 ด้านอื่น ๆ โดยเฉพาะทางด้านสังคมศาสตร์ ในอันที่จะส่งเสริมและพัฒนาทัศนคติในทางการ
 เมืองตามระบอบประชาธิปไตย ประการที่สาม ครูผู้สอนและวิธีการสอนมีลักษณะเป็นการให้
 ความรู้ฝ่ายเดียว วิธีการสอนที่ก่อให้เกิดการมีส่วนร่วม การวิพากษ์วิจารณ์ไม่มีการปฏิบัติ
 แต่มุ่งที่จะให้ปฏิบัติไปตามกฎระเบียบและวินัยมากกว่า ไม่มีการส่งเสริมให้นักเรียนมีประสพ-
 การณ์ในความคิดทางการเมืองอย่างเสรี เช่น การสอนในรูปแบบสัมมนา การร่วมกิจกรรม
 ทางการเมืองอื่น ๆ ฯลฯ ซึ่งมีผลทำให้ความคิดความรู้ของนักเรียนอยู่ในขอบเขตจำกัด
 ประการสุดท้าย นักเรียนอยู่ในสภาพที่ถูกครอบงำโดยระบบราชการ ซึ่งภายใต้ระบบเองอาจ
 จะมีลักษณะที่ส่งเสริมให้ข้าราชการชั้นสูงใช้อำนาจอันไม่ชอบธรรม โดยมีระเบียบและวินัย
 เป็นเครื่องมือ ซึ่งบุคคลผู้อยู่ในสถานการณ์ดังกล่าว จะทำให้นักลึกลับภาพมีแนวโน้มที่จะเป็นเผด็จ
 การได้มาก^๑ และทัศนคติในทางการเมืองจะมีลักษณะที่ต่อต้านความเป็นประชาธิปไตย จาก-

^๑ ฌองส์ ลินส์ว็ลดี, จิตวิทยาทางการเมือง, หน้า ๑๔-๑๕.

การศึกษาของนักวิชาการหลาย ๆ ท่านก็ได้พบผลในทำนองเดียวกันว่า ทักษะคดีของข้าราชการ
การตำรวจและทหารจะเน้นในเรื่องทัศนคติอนุรักษนิยม (Conservative) มากกว่าประ-
ชาธิปไตยซึ่งจะนำไปสู่ความเป็นเผด็จการในที่สุด.